

Normaal

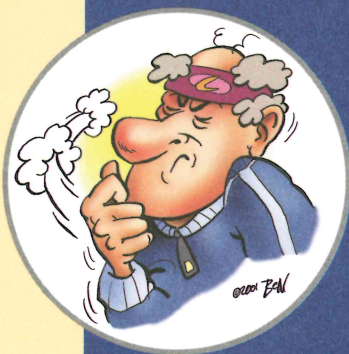
Vrijdag begunt het zomerfeest in het dörp. Al wekenlang is het 's aovends drok. Bij oes in de straot gaot ze een ereboog bouwen. Mar ik doe daor niet an met. Dat is wark veur pappes en mames. Ik mut hard warken um geld te sparen. Want Normaal komt in de feesttent. 'Wat een stomme groep, wie giet daor nou hen', zee Natasja, mien vriendin. Nou, ik wus dat Hans en Alex der wel hen wollen. Machtig mooie muziek is dat, van Normaal. 'Ik vind Normaal een groep veur aolde mensen', zee Natasja. Mien pap en mam gungen der tien jaor leden al hen. 'Wat vind jij dan een goeie groep...?' Dat wus ze niet. 'Ik kies ieder half jaor veur een neie groep. Dan blief je in elk geval bij en loop je niet zo hopeloos achter as jij. Wie wil der nou naor Normaal... laot mij niet lachen.' Nou, ik wil der hen maar ik kan niet. Ik heb gien geld meer. Al mien spaargeld mus ik uitgeven an een neie binnenband. An een fiets met een lekke band hej niks. En van mamme krieg ik gien extra buscenten.

Oma gaf mij een tas vol met lege flessen. 'Hol jij het statiegeld mar.' Dat was makkelijk verdiend. Mar opa leut mij der hard veur warken. Man, man, wat mus ik zwieten. Ik heb het hiele gazon veur zien boerderij meid. Het leverde mooi twee euro op!

Vandaag is het vrijdag. Een kaartie veur Normaal kost zeuventien en halve euro! Veuls te veul! Een gewone jongen kan dat toch niet bij mekaar sparen. Ik heb tien euro verdiend mar het is te min um in de tent te kommen. Ik luuster wel naor de muziek deur het doek van

de tent hen. Zij maakt toch lawaai genog. Hans en Alex staot in de rij bij de ingang. Trots zweigt ze met heur kaartie naor mij. 'Høken! Høken!', heurde ik heur roepen 'Wat schrouwt zij daor veur achterlijke dingen', zee een stem naost mij. Natasja! Ze was kommen. 'Dat betiekt feestvieren, gek doen, daansen en springen. Mar dat begriep jij toch niet. Jij holdt niet van Normaal.' Natasja lachte. 'Nee, ik hol van breakdance en niet van dat domme boerengedoe. Mar jij wilt der toch graag in? Gao mar achter mij an.' De tent had ien grote ingang. En achteran was een deurgang veur noodgevallen. Der stund een man in uniform bij. 'Kruup hier maar stiekem naor binnen, dan stao je zo veuran bij het teniel', zee hij. Natasja greep mij bij de haand en veurdat ik het wus stund ik in de tent veur het podium van Normaal. 'Hoe kan dat nou?', vreug ik verbaosd. 'Oeze buurman is bij de reservepolitie. Die hef oes der in hølpen. Mar nou mut ik wel samen met jou naor die griezels van Normaal kieken... wat een pech!', lachte zij.

De gitaren gierden keihard deur de tent! De drummer gaf prachtige roffels. En de lichten flikkerden in allerlei kleuren. Machtig, wat een mooie show. Ik keek mij de ogen uut en ik kun niet stil zitten. Mar ik niet allent. Vanof de eerste tonen van de muziek daanste Natasja met ieder lied met. Het zwiet op het veurheufd. Zul zij echt niet van Normaal holden? Ik maakte een toeter van mien haanden en huuld die bij heur oor. 'Breakdance is toch hiel wat mooier as dit stomme boerengedoe hè!', schrouwde ik. Gelukkig kun zij mij niet verstaon met alle herrie.

OPA

'In mien tied was die lawaaischupperij der niet bij,' zee opa. 'Daor kuj ja gien oog bij dichtdoen, dat geluud uut die muziekboksen daverde het hiele dörp over. Eigenlijk mussen zij het verbieden!' Oma knikte. 'En weet je waor wij hen bint gaon? Naor de achterzaal van café Brinkzicht. En daor hadden ze muziek uut de jaoren vieftig. Je opa is nog an het twisten west.' Ik vreug neisgierig wat dat was. 'Vraag maor an je opa of hij het veurdoen wil. Maar mien pappe zee altied dat het niet normaal was. Het was daansen net as de wilden in het oerwoud. Het mus verbeuden worden... dat zee mien pappe altied.'